

Mačja gozdna vila

OCENA Gledališka uprizoritev

MATEJ BOGATAJ

Ela Peroci, Desa Muck: Muca Copatarica
režija Katja Pegan
PG Kranj
premiera 21. februarja 2008

Muckova je pol stoletja po nastanku te gotovo še vedno popularne pravljice, kar dokazujejo ponatisi, dramtizirala Muco Copatarico, ekonomično in pregledno, skladno zmožnostim in pričakovanjem ciljne publike, hkrati pa jo je razgibala z nekaj songi o otroškem vsakdanu in njihovem dojetanju sveta, tudi početja odraslih, ki jih je uglasbil Mirko Vuksanovič in se takoj uležijo v uho. Predstava je namenjena najmlajšim, piše, da nad dvema letoma; tistim, ki se jim še ne postavljajo vprašanja, ali so razmetani in umazani, strgani copati res eden večjih vzgojnih problemov, temveč jih še polno potegne skrivnost in nekakšen kolektivni iskateljski, avanturistični duh skupine otrok, ki se odpravijo v gozd in je to potem za oboje skoraj iniciacijsko potovanje, spopasti se morajo z marsikaterim strahom. Katja Pegan in sodelavci so se uprizoritve lotili z večjo prizadevnostjo in profesionalnostjo, pa tudi premislekom, kot jo sicer opazimo v gledaliških predstavah za otroke – to trenutno splošno padanje kakovosti občutimo še toliko bolj, ker je nekaj gledaliških predstav v preteklosti, predvsem v Slovenskem mladinskem gledališču, postavilo visoke standarde tovrstne produkcije. Vendar je kranjska Muca domiselna, duhovita in topla, ima smisel za suspenz in mehčanje napetosti, stavi na atmosfere in jih dovolj prepričljivo izvede. Na odru s premičnimi, vrtljivimi kulisami, scenograf je Damijan Cavazza, je razigrana in zabavna igralska skupina, njihova otroška transformacija je duhovito kostumsko podprta, kar je delo Ane Matijevič, predvsem pa so igralci uspeli s pretežno komičnimi karakterizacijami in drobnimi miniaturnimi prepričljivo ustvariti otroški strah in pogum, trmoglavost in izvabljeni sentiment – izstopajo I. Štamulak, D. Reichman, V. Pernarčič, ob zavzeti igri drugih, in seveda Desa Muck v naslovni vlogi, kot gozdna dobrohotnica s fiksacijo na čevlje, skoraj Imelda, tokrat presenetljivo minimalistična, igralsko natančna in pridušena, z mobilnim repom!, s katerim daje poudarke izgovorjenemu. Zgoščena in učinkovita uprizoritev.